

Tea Stilton

EL MISTERI DE LA NINA DESAPAREGUDA

Estrella Polar

Tea Sisters

Tea Stilton

EL MISTERI
DE LA NINA
DESAPAREGUDA

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i Tea Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ells són copyright, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Tea Stilton

Idea original d'Elisabetta Dami

Direcció artística: Iacopo Bruno

Coberta: Barbara Pellinazzi, Giuseppe Faccioto (disseny) i Flavio Ferron (color)

Il·lustracions de la maleta: Barbara Pellizzari (disseny) i Flavio Ferron (color)

Disseny gràfic: Paola Berardelli / theWorldofDOT

Il·lustracions de les pàgines inicials i finals: Barbara Pellizzari (disseny)

i Flavio Ferron (color) / Mapa: Caterina Giorgetti (disseny) i Flavio Ferron (color)

Il·lustracions interiors: Alessandro Battan, Elisa Falcone, Claudia Forcelloni,

Michaela Frare, Daniela Geremia, Roberta Pierpaoli, Arianna Rea, Maurizio Roggerone, Roberta Tedeschi (disseny), Tania Boccalini, Alessandra Bracaglia, Ketty Formaggio, Elena Sanjust i Micaela Tangorra (color)

Coordinació artística: Flavio Ferron / Assistència artística: Tommaso Valsecchi

Disseny gràfic: Paola Cantoni, amb la col·laboració de Yuko Egusa

Títol original: *Il mistero della Bambola Nera*

© de la traducció: 2012, David Nel·lo

Nova edició 2018

© 2009, Edizioni Piemme S.p.A., Palazzo Mondadori - Via Mondadori 1, 20090 Segrate - Itàlia

www.geronimostilton.com

International Rights © Atlantyc S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia
foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

© 2012, 2018, Editorial Planeta S. A.

© 2012, 2018, de l'edició en llengua catalana: Grup Editorial 62, s.l.u.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: febrer del 2012

Primera edició en aquesta presentació: setembre del 2018

ISBN: 978-84-9137-608-8

Dipòsit legal: B. 16.556-2018

Imprès a Catalunya

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació www.stiltoncheese.com

Un REGAL ESPECIAL

Em vaig passar tot el matí caminant neguito-
sa AMUNT i AVALL.

Esperava un paquet importantíssim, però el
carter anava amb retard!

Sóc l'enviada especial de *L'Eco del Rosegador* i, per la meva feina, he de viatjar molt. Sempre estic a punt per marxar cap a una nova **AVENTURA**, però això d'esperar no m'agrada gens ni mica!

Després d'una eternitat, per fi va arribar

Porfiri Panxarrut, el carter que sovint em porta notícies de les meves **amigues** Tea Sisters.

D'ençà que les vaig conèixer en un curs de periodisme d'aventures, **Colette**, **Pamela**, **Nicky**, **Violet** i **PAULINA** han

decidit de fer-se dir Tea Sisters, en honor a la nostra amistat.

I jo n'estic molt, d'elles!

Em vaig precipitar cap a l'entrada i vaig obrir la porta de bat a bat davant de Porfiri, abans que **truqués** al timbre.

—Per fi! —vaig exclamar **radiant**.

Pobret, **va fer un bot** de sorpresa i va balbucejar:

—Se... senyoreta Tea, he vingut per entregar-li...

—Un paquet, ja ho sé, ja ho sé! —el vaig interrompre, morta d'**impaciència**.

Porfiri es va quedar de pedra:

—Ehem... sí, és clar, però no sé si vostè sap que el paquet ve de...

—Sí, del **JAPÓ**, és clar! —el vaig **TALLAR**. I, a més, ja sé què conté...

El Japó és un país format per un conjunt d'illes, algunes grans i d'altres petites, disposades en un arc a l'est del continent asiàtic.

Tòquio és la capital del Japó i es troba a l'illa més gran de l'arxipèlag. La població del Japó supera els 120 milions d'habitants, dels quals 12 milions habiten al mateix Tòquio! El país té moltes riqueses naturals, com boscos, muntanyes, llacs i volcans, i està dividit en vuit regions: la més septentrional està constituïda per l'illa de **Hokkaido**, mentre que, cap al sud hi ha **Tohoku**, **Kanto**, **Chubu**, **Kinki**, **Chugoku**, **Shikoku** i **Kyushu**.

Les meves amigues ja m'havien advertit que m'arribaria un **REGAL** especial i m'esperaven totes plegades al Japó per fer-hi una *festassa* d'estiu!

Em delia per poder-les abraçar; per tant, vaig dir un adéu **rapidíssim** a Porfiri, vaig agafar la maleta, que ja tenia a punt, i vaig córrer cap a l'aeroport.

Però què hi havia dins del paquet?

Per saber-ho heu de seguir aquesta nova i entusiasmadora aventura de les Tea Sisters!

Tot va començar amb un viatge especial organitzat per la Universitat de **RATFORD...**

CAP AL JAPÓ HI FALTA GENT!

Era un dia lluminós del mes de maig i un vol provinent de l'Illa dels Ratolins solcava el cel blau del Japó.

La Universitat de Ratford havia organitzat un **INTERCANVI** cultural amb la famosa Universitat Yoshimune de Kyoto i les cinc Tea Sisters s'havien ofert de seguida per participar-hi i unir-se al grup que hi havia d'**ANAR**.

Els estudiants de Ratford feia mesos que es preparaven i el seu entusiasme arribava a les **estrelles!**

Després d'un parell d'escalas, van aterrar a l'aeroport d'Osaka per traslladar-se a Kyoto, una de les ciutats més *antigues* del Japó.

—Seran tres mesos **extraràtics*** —va exclamar Pam mentre baixava les escaletes de l'avió.

—Feia un munt de temps que volia visitar aquest país! —va dir Nicky, com un eco, després de la seva amiga.

Paulina les **SEGUIA** tot llegint amb aire capficat la guia dels **RATOLINS BLAUS*** sobre el Japó:

—Però haurem de pensar de valent! Seguirem les lliçons i els cursos com els altres **estudiants** japonesos...

* L'associació en defensa del medi ambient a la qual pertanyen les Tea Sisters.

KYOTO

Regió: Kinki

Prefectura: Kyoto

Població: més d'1.400.000

habitants. Els tresors de l'arquitectura de Kyoto són famosos a tot el món i alguns han estat declarats Patrimoni de la Humanitat per l'ONU per l'Educació, la Ciència i la Cultura.

MERAVELLES DEL PASSAT...

El Nijo-jo (Castell de Nijo)

Construït cap al 1600, és un magnífic exemple d'arquitectura tradicional japonesa. Per culpa de nombrosos incendis, el castell ha estat restaurat, però encara s'hi poden admirar les

típiques portes corredisses pintades i el treball de marqueteria.

El Kinkakuji («el Pavelló d'Or») va ser construït cap al final del 1300.

S'emmiralla en les aigües del petit llac i es coneix com a Pavelló d'Or perquè està completament recobert de làmines d'aquest preciós metall!

Fundada per l'emperador **Kammu** el 794 dC, Kyoto va ser la residència de l'emperador fins al 1868, any en què es va traslladar la capital a Tòquio. Encara avui dia és possible visitar l'imponent palau imperial, conegut com a **Kyoto Goshō**, que s'alça al centre de la ciutat i està rodejat per un gran parc. Gràcies a la seva història mil·lenària, Kyoto és una ciutat rica en monuments perfectament conservats i és un dels grans atractius turístics del Japó.

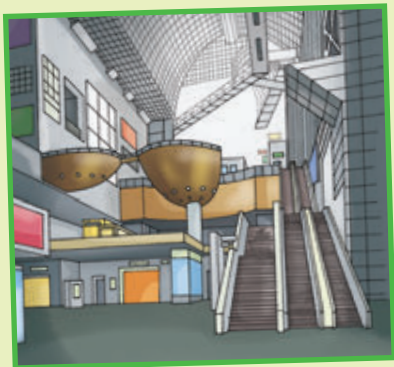
Els Karesansui («els Jardins de pedra»). Aquests esplèndids jardins es van projectar per expressar una idea d'harmonia i pau, a través d'una precisa distribució de les pedres i la molsa. Les pedres estan col·locades damunt d'una extensió de sorra o grava, sobre de la qual hi ha traçades unes línies sinuoses i cercles concèntrics.

...I DEL PRESENT

L'estació de Kyoto

La moderníssima estació de Kyoto (obra de l'arquitecte **Hiroshi Hara**) és l'estació principal de trens, metro i autobusos, però també acull oficines públiques, un centre comercial, teatres, negocis i restaurants!

—No patiu, jo us ajudaré! —la va tranquil·litzar Violet—. Quan era petita vaig estudiar japonès i encara me'n recordo força!

—Gràcies, Violet, o... *arigatoo!** —va dir *coqueta* Colette amb una bona reverència.

El professor **Espurna** i la professora **Maribran** eren els acompanyants del grup de Ratford i estaven molt enfeïnats perquè havien de donar consells i informació a tothom.

—D'entrada pot ser que sigui una mica *difícil* per a vosaltres i per als estudiants japonesos de

* «Gràcies», en japonès.

fer amistat, perquè no parreu la mateixa llengua —els va **alertar** el professor Espurna—. Però ja veureu com amb el temps i estudiant plegats aconseguireu fer-vos entendre els uns als altres! Després d'haver recollit l'equipatge, els estudiants van **SORTIR** de l'aeroport i van trobar un autocar que ja els esperava, amb l'emblema de la Universitat de Yoshimune: era allí per dur-los fins a Kyoto.

El **VIATGE** va durar una mica més d'una hora. A la Universitat de Yoshimune la rebuda va ser més aviat solemne. El rector Nishikawa, amb un vestit auster de color gris, els esperava dret al centre del pati. Darrere d'ell hi havia un desplegament d'alumnes i **professors** de la universitat.

Quina emoció per als estudiants de Ratford!
I quina **VERGONYA**; durant uns minuts no es van atrevir ni a respirar, perquè no estaven segurs de com havien de comportar-se.

Per fi, al cap d'una mica, el rector Nishikawa es va apropar als professors de **RATFORD**, va fer una inclinació de cap i un **SMIRIURE** i els va estrènyer la pota amb calidesa:

—En nom de tots els professors i dels alumnes de la Universitat de Yoshimune:

BENVINGUTS!

Els estudiants japonesos van cridar tots alhora:

VISCA!

VISCA!

Després van trencar les files tan ordenades i es van precipitar a conèixer els nouvinguts.

Entre els estudiants de totes dues universitats de seguida es va crear un agradable clima d'**INTERCANNVI** de noms, regals i somriures. On no arribaven les paraules, els estudiants trobaven aviat altres maneres de **COMUNICAR-SE**, i de les bosses o de les butxaques apareixien lectors **DIGITALS** de música, càmeres fotogràfiques, telèfons mòbils d'última generació...

El rector Nishikawa va **FER L'ULLET** als col·legues de Ratford:

—És ben veritat: els **joves** són iguals a tot el món!

La **reverència** és una manera típicament japonesa de presentar-se i saludar educadament. Amb una inclinació o reverència, un japonès pot expressar moltes coses diverses: excuses, gratitud, respecte. Com més gran és la reverència, més respecte expressa per la persona que es té al davant. Per a una salutació informal entre amics, n'hi ha prou amb una lleugera inclinació de cap, mentre que per demanar excuses la reverència ha de ser molt marcada!

